

جام جهانی

TOKYO

ویژه نامه المپیک ۲۰۲۰ توکیو ■ ۴ صفحه ■ پنجشنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۰ ■ شماره ۶۰۰۳

علی داوودی، روی سکوی نایب قهرمانی فوق سنگین وزنه برداری ایستاد

سنگین ترین نقره المپیک

علی داوودی: مدالم را به مردم و کادر درمان تقدیم می‌کنم

گرفته تا کادر فنی و مربیانی که از رده پایه همراه بودند . مجموعه فدراسیون کمک کرد و من از همه تشکر می‌کنم. نایب قهرمان المپیک توکیو با بیان این‌که قبل از سفر به توکیو استرس داشتم، گفت: قبل از این‌که بیایم استرس داشتم اما در حین مسابقه شرایط برایم طوری پیش رفت که استرسم از مسابقه لیگ کمتر بود. او در ارتباط با این‌که چرا قبل از مسابقه روی وارد سالن شد، گفت: جو مسابقه برایم سنگین بود و می‌خواستم کمی آرام شوم که با شروع مسابقه همه چیز تغییر کرد. داوودی در پاسخ به این سوال که حریف دست نیافتنی پیش رو دارد، گفت: فعلا دلم می‌خواهد با این مدال خوشحال باشم اما این را هم فراموش نکنیم که ورزش بالا و پایین دارد. اگر برنامه ریزی ام درست باشد، می‌توانم مسیر درستی را طی کنم. داوودی در ادامه مدالش را به مردم ایران و کادر درمان تقدیم کرد: در این دو مدت مردم سختی زیادی کشیدند و کادر درمان هم مردانه ایستاد. خوشحالم که توانستم حتی برای دقایقی خوشحالشان کنم.

نایب قهرمان المپیک توکیو در دسته فوق سنگین وزنه برداری گفت: خدا را شکر می‌کنم که این مدال را در ۲۲ سالگی به دست آوردم. قرار بود المپیک پارسال برگزار شود که به خاطر کرونا عقب افتاد و این شرایط باعث شد مدتی به تنهایی تمرین کنم. در شرایط کرونا خیلی سختی کشیدم اما خوب تمرین کردم و حتی وزنه‌هایی از این سنگین تر را تنهایی می‌زدم. او در پاسخ به این سوال که اگر سال گذشته المپیک برگزار می‌شد، می‌توانستی همین قدر خوب باشی، گفت: نه. شاید مدال می‌گرفتم اما حتما به این سرحالی نبودم و با این آمادگی نمی‌توانستم در مسابقه حاضر شوم. او درباره شرایط کلی مسابقه گفت: قطعا طلا برای من دست نیافتنی بود و باید برای نقره همه تلاشم را می‌کردم که همین اتفاق هم افتاد. دوست داشتم تماشاگران و تعدادی از هموطنانم در سالن می‌بودند اما می‌دانم مسابقه ام را دیده‌اند و ممنونم که انرژی مثبت برایم فرستادند. علی داوودی با اشاره به کسانی که کمک کرده‌اند تا او به مدال برسد، گفت: خیلی‌ها برایم زحمت کشیدند تا این مدال به دست بیاید. از خانواده‌ام

از روزی که سهمیه علی داوودی در المپیک ۲۰۲۰ توکیو قطعی شد و حتی از چند ماه قبل تر که پیش‌بینی می‌شد این جوان ۲۲ ساله نماینده فوق سنگین ما در المپیک خواهد بود، همه روی رنگ مدال او اتفاق نظر داشتند؛ مدال نقره. با حضور لاشا تاخادزه گرجستانی که دیروز هم همه رکورد های جهان و المپیک را در فوق سنگین زیرور کرد، کسی از علی داوودی انتظار طلا نداشت، اما این پسر آنقدر خوب بود که یک سرگردن از سایر فوق سنگین های المپیک بالاتر باشد. اتفاقاتی که دیروز در تخته توکیو افتاد دقیقا همان پیش‌بینی‌ها بود. تا لاخادزه با مهار وزنه‌های ۲۲۳ در یکضرب و ۲۶۵ در دوضرب، تاریخ ساز شد و با رسیدن به حدنصاب مجموع ۴۸۸ کیلوگرم که یک عدد رویایی است، به مدال طلا رسید و علی داوودی هم با شایستگی تمام، وزنه‌های ۲۰۰ و ۲۴۱ کیلوگرم را بالای سر برد و با رکورد مجموع ۴۴۱ کیلوگرم روی سکوی نایب قهرمانی المپیک ایستاد. داوودی نسبت به نفر سوم این دسته، من اسد از سوریه ۱۷ کیلوگرم برتری داشت تا همان طور که انتظار می‌رفت برتری محسوسی نسبت به سایرین داشته باشد.